

Polarahwas on kül digusega õõlda üks tiggeda süddamega rahwas; agga on ta neid nende seas, kes armo heitwad, ja ta neid, kes jálle tånnolikud on ja head teggo árra tundwad nenda, kuida se emmand teggi.

Meie seas on ta paljo neid, kes head on sanud; agga kui jálle peafsid head teggema, siis tewad ja taßuwad sedda kurjaga, et nemmad kül Polakad ei ole!

Oh kui mõnda on siin ta mõisawannemad aitnud, ni häästi nori kui wanno; agga kui rehhe ehet mu paiga liggi sawad, siis warrastawad ja petwad, kui kistjad lomad, omma heateggia käest ja ei ole ommeti mitte Polakad!

Warras on kui hunt ehet karro,
Kes ei holi ihhust, werrest
Tal on paljo hirmsam arro
Sest ta wöttab maast ja merrest,
Omma liggimesse warrast
Ja ei holi temma párrast.

Oh! kui mitto tuhhat hådda
On jo wargad ma peal teinud,

Siiski nad ei ussu sedda,
Mis nad saggedaste nainud:
Et, kes püab teise marra,
Omma nahka müüb ta árra!

Mõnni mótieb: „Kes mind nainud?
Wöttan weel, kus liggi saan,
Mitto teist ta nenda teinud,
Ni kui Tomas, Hans ehk Jaan?”
Agga Jummal keikis näab,
Warras wimaks wangi jáab!

Arabiama fohtomoistmine.

Jspaniama laeva kapten tulli sure kárraga selle ma kubberneri jure ja kaebas, et kaupmees temmale kauba toma eest, hindta ei tahha árra maksta; agga kubberner káskis tedda teist korda tulla. Nenda káis temma jubba mitto ja mitto korda, agga kásti ikka teist korda tulla. „Tulle Jummal appi!” móties kapten ja läks ühhel hommikul warrakult kub-